

Ingezonden brief | Speeltuintje

Vorige week zondag viel ik van mijn stoel door een raar bericht in het acht uur journaal. Een bericht wat ik een dag later terug kon lezen op Nu.nl. Het ging over windmolenbouwers, compenseren, convenant, draagvlak vergroten en een speeltuintje. Ik heb het journaal op "Uitzending gemist" nog een stuk of tien keer teruggekeken en kon werkelijk mijn ogen en oren niet geloven.

Een windmolenboer stond voor een camera met een benauwd gezicht te vertellen dat ze omwonenden gaan compenseren voor overlast. Hiermee bekennen ze eindelijk (wat ze jaren hebben ontkend) dat windmolens overlast veroorzaken. Ze hebben met elkaar een convenant gesloten, waarin ze beloven dat ze de omwonenden gaan compenseren. Hij vertelde met droge ogen dat ze de omwonenden serieus gaan nemen. En als compensatie kunnen zij een bedragje ontvangen waar ze een speeltuintje van aan kunnen laten leggen. U leest het goed, een speeltuintje. Daar heeft u niet van terug, wat een zet, wat een geniale move, daar vergroot je het draagvlak pas mee! Dat is pas serieus nemen!

Namens wie praat die windmolenmooiprater eigenlijk? De overheid heeft dit convenant niet ondertekend, en de "onwonenden" al helemaal niet. Wie hebben dat convenant dan wel getekend? Aileen wat molenbouwers, boeren, initiatiefnemers, wat lokale en provinciale politici? Maar die schuiven elkaar toch gewoontegetrouw altijd al de bal toe, die vullen toch al jaren elkaars zakken, die hebben dat rare papiertje toch niet nodig.

Het klonk allemaal een beetje vreemd, een beetje te opgezegd, te gerepeteerd, alsof deze gekwelde ziel het uit zijn hoofd had geleerd. Hij moest vast en zeker dit brabbelpaatje goed oefenen, om vooral zelf niet in de lach te schieten. Of in tranen uit te barsten. Maar raar klonk het wel. Nou is een speeltuintje natuurlijk wel even een paardemiddel. Stel: je bent helemaal knettergek van de slagschaduw, de herrie, knipperlichten, het laagfrequent geluid, je huis is niets meer waard, en daar komt de oplossing, het ware ei van Columbus: een speeltuintje. Daar zat je nou net op te wachten, dat geneest, daar word je een stuk minder gek van en je huis verdubbelt in waarde. Ja, hoor, het zijn maar Drentse veenkolonialen, die kun je alles wijsmaken. Hoe denkt die molenmaffia eigenlijk over ons bewoners? Alsof we een stelletje indianen zijn die jewel met een paar spiegeltjes en kraaltjes kan afschepen? Ik zie ze al staan bij een van de vele met champagne en kaviaar overgoten cocktailparties: "ach joh, die hunnebedbewoners zijn maar simpele zielen, geef ze een speeltuintje, dan heb je er geen last meer van, hier neem nog een glaasje bubbels".

Er is iets raars aan dat speeltuintjes verhaal. Het was bijna aandoenlijk, een beetje zielig. Het deed me denken aan een jengelend kind dat van mama zijn speeltje niet krijgt. "Maar als ik nou een speeltuintje beloof, krijg ik dan wel een windmolen?" Je zag aan de gelaatsuitdrukking dat hij het zelf ook niet geloofde. Hij keek alsof het speeltuintje zijn laatste strohalm was voor zijn krankzinnige project. En dat kan goed kloppen. Er is namelijk nog een partij die het convenant niet heeft ondertekend: de banken. Die kijken wel uit. Schaliegas, CO2-opslag, mega windmolenparken in woongebieden, het is allemaal veel te riskant. Weet u het nog, de bonussen, het imago, nee, veel te gevaarlijk. De banken hebben net zelf een convenant gesloten, waarin ze plechtig jokken wat beter met hun klanten om te gaan, wat minder te knoeien met Liborrente, rommelhypotheken, woekerpolissen, etc. Nee dan zou je wel windmolenparken gaan financieren, in een gebied waar je zelf duizenden hypotheken hebt lopen, waarvan je het onderpand waardeloos maakt. Lekker logisch, toch? Geen financiering, geen subsidie, geen windmolens, Zo simpel is het. Hopelijk kijken we hier naar de laatste stuiptrekkingen van een zieltogend en mislukt project.

Een speeltuintje, op zoiets stompzinnigs kom je alleen als je echt wanhopig bent.

Hubert Engels
Valthermond